

дятъ, че непознаватъ цѣна та на нѣщата. Тѣй и куповачя, кога види че продавачя е невѣщъ, или пакъ е утѣсененъ за пары че склонява да остави отъ цѣна-та, колко то праведно струва едно нѣщо, не трѣба нито да гледа да го искжбоса, нито да са въсползува отъ утѣсененіе-то му че да го наваля много на пагуба.

А най-выше и продавачи-тѣ и куповачи тѣ трѣба да извадятъ отъ земаніе-то и даваніе-то си лихы-тѣ мѣрки и теглилкы, не цѣлны тѣ и подмѣсенны-тѣ нѣща както и нездравы-тѣ (калпавы тѣ) пары, и вынжгы да са обнасятъ почтенно, съ простодушіе и довѣренность; защо-то неправедны-тѣ печѣлбы много пжтя докарватъ по голѣма пагуба на тѣзи дѣто са таквызь лихоймцы.

Трѣба еще да не злоупотрѣбяваме никакъ, нито да разбутваме и да разваляме чюжды тѣ нѣща, кога то на' довѣрятъ да ни ги придаджтъ, но да ги назимъ и пастримъ като наши си стяжанія, честность-та изисква даже еще нѣщичко повече.

Най подиръ, кой то са знае, че е отнелъ отъ нѣкого нѣщо или на силомъ или съ измама, или че отъ немареніе или злонъравіе е причинилъ другиму пагуба и повреда, той е длѣженъ да му повърне отнето-то цѣлно, или да му наплати пагуба-та; инакъ и тука на този свѣтъ са похула и наказва, и на онзи свѣтъ има да дава отвѣтъ за сторенно-то.

3) Да не повреждамы никого въ честь-та му.

Честъ та е найпотрѣбно-то и най драгоцѣнно-то нѣщо на сѣки почтенъ челѣкъ. За туй по нѣкога е много по голѣмо и по лоше зло туй дѣто да